

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы рокъ рускихъ святыи о 5-й год. поп. Литер додатокъ «Бібліотека найзнатн. повѣстей» выходитъ по 2 печат аршъ кождого 15-го и послѣднаго днія кождого мѣсяца. Редакція Адміністрація підъ Ч. 44 улица Галицка. Укописи звертаються лиши на попереднє застереженіе Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт одногроши печатнаго в рубль. «Надблате» по 20 кр. а. в. Реклама неопечатаній вѣльмъ бѣт порта.

Предплату и инсерти принимаются: У Львовѣ Адміністрація «Дѣла». У Вѣдни Haasenstein & Vogler, Wallengasse 10; M. Dukes, Klemengasse 13; G. L. Danbe & Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Wallengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & So., E. L. Danbe & Co. Въ Гамбургѣ Valentini & Co., Konsstrasse 36. Въ Парижѣ Agence Haas. Въ Россіи Редакція «Кievskoy Stariны» въ Кіевѣ, поштові уряды и Газетне Бюро, В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская 1, д. Ралли 9.

ДЕБЛЮ

Наші послы въ думѣ державной.

(Дальше.)

В. Ковальскій подносить бѣтакъ кривды русскихъ катихитовъ при семинаріяхъ учительскихъ, пріятельства школы не стабилизуютъ мимо того, что они учатъ по 17 годинъ въ тыхъ институціяхъ и добавляе, что въ роцѣ 1884 бѣтакъ навѣтъ министеръ, разпорядженіемъ зъ днія 16 січня до ч. 21649 розписаный конкурсъ на осады русскихъ катихитовъ при семинаріяхъ учительскихъ въ Тернополі и Станиславовѣ, ходою рѣвночно обсаджено всюди съ великою стаиностю всѣ посады латинськихъ катихитовъ ри сихъ заведеніяхъ. Дальше подносить бесѣдникъ всѣ лахі наслѣдки для религійного и нравственного выхованія будучихъ учителівъ на дніу зъ такою неогладною роботы и кладе вагу а ту обставину, що въ недавнѣмъ часѣ (въ раковѣ. Прим. Ред.) межи учителіями народныхъ школъ показались навѣтъ симпатіи до нигилистическихъ стремленій. Нестабилизованый катихитъ Царатітъ дуже на позвѣ въ очахъ другихъ стаинизованыхъ членовъ збору учительского, а до того можна его въ кождомъ часѣ перенести зъ мѣсца на мѣсце, черезъ що становище его стається дуже труднымъ. Та перенесенія повторялись до того въ послѣдніхъ 14 рокахъ, т. е. бѣтъ часу основания учит. семинарії, якихъ четыри до пять разовъ.

И наші комасіи испытovій при учит. семинаріяхъ — говоритьъ дальше пос. Ковальскій — зуть дуже нещасливо зложени. «Поминувши краковську, складається львовска комісія испытова зъ членовъ, котріи руского языка навѣтъ зъ конверсація не знаютъ. Се факты звѣстній всѣмъ, що професоры исторії, географії, физики и математики при испытovій комісії львовской не посѣщають вавѣтъ квалификації, управляючио ихъ учит. при школахъ народныхъ рускихъ, а що зъ того функціонують а на дѣлѣ фигурують они тамъ же яко комисарѣ испытующі. Якъ сего тутъ испыты отбываются, можна заключати вже изъ сказаного.»

Перехожу теперъ до школъ народныхъ. Якъ-жъ можуть бути тѣ школы, если учителіямъ и учителькамъ ихъ не даєся можности набути себѣ нѣ потребніхъ наукъ нѣ вправы и способності до рускихъ выкладовъ тыхъ въ школахъ? Посѣдаємо въ краю 2931 нар. школъ, а бѣльша зъ нихъ половина суть рускими школами. Але ажъ выглядяєтъ тѣ рускіи школы? Богато зъ

вихъ есть рускими лишь на папери, а на дѣлѣ великаихъ частинъ есть бѣльше або менше спольщена, єсли увзгляднімо, що найбѣльше часу зъживася въ нихъ на выученіе польского языка. Кандидаты учительскіи опускають свои заведенія съ легковаженіемъ руского языка, а посады актуальніи учительскіи даються передовѣмъ такимъ фортифіованимъ личностямъ, котріи лишь для формы познакомились съ языкомъ рускимъ та и ще скорше его забули. Та учитель прикладають потому всѣ свои силы до науки языка польского и польщена дѣтей школьніхъ. Якъ довго не буде дбатися въ семинаріяхъ учительскихъ на серію про науку руского языка, такъ довго не зможуть и рускіи школы успѣвати, бо жъ чудеса нынѣ вже не дѣються. Якимъ семинарії выховають учителя, такимъ буде онъ въ повѣреной собѣ школѣ. Крѣпкихъ характеровъ нынѣ на нещастіе дуже мало посередъ учительствомъ. Тѣлько-жъ я не вину въ тѣмъ всѣхъ учителівъ, бо если рада шк. кр. зъ горы приписуе, що въ школахъ народныхъ воходніи Галичини на перекоры основнымъ державнимъ законамъ учену и другого краевого языка, т. е. польского, и если учитель чес и знає, що многі протести прогивъ сего постановленія не мали успѣху и що порѣшена найвышого трибуналу въ сїй справѣ не увзглядняються; если бѣтъ до того спознань, що повѣтovій школьній інспекторы всюди на то настають, що бы въ школахъ народныхъ учено языка польского а о науку языка руского мало дбають, то бѣтъ оттакъ бѣтъ такого легко переносимого а навѣтъ и легко усуваемого учителя жадати великою охотовы посплыти противъ струѣ.

Зъ сего можете Папово зложити собѣ логонъкъ образъ нашихъ школъ народныхъ. Але мало того! У насъ уживаються ще штучокъ до усішнішого переведена польонізації. До сего служить слѣдующа манипуляція. Въ всѣхъ Галичинѣ, де населеніе руске есть споконвѣчне, де рускій языкъ племяно бѣтъ 1000 роковъ, именно въ церкви и школѣ, зъ откі походять найстарши памятники рускої письменности, — тамъ каже нынѣ при основаніи нової народної школы кр. рада школъна доперва пытати: чи громада хоче языка выкладоваго польского або руского? Таке пытніе осмѣяються ставити громадамъ рускимъ! Тоже чому-жъ рада шк. кр. не пытає мазурскій громады, чи они не хотять руского выкладоваго языка въ своихъ школахъ? Оттакъ пытанье тає ставляє інспекторъ повѣтovій въ такъ кругобѣтъ, що отповѣдь на него выпадає зъ конечно-

сти лаконично и такъ неясно, що громаду выведеніо звѣчайно въ поле. Тымъ они и отгращаютъ закладати школы, бо жъ не добачають въ нихъ для себе нѣякихъ користей. Они уважаютъ такі школы съ незрозумѣлимъ языкомъ выкладовимъ інотитуціями оглушенія для своїхъ дѣтей.

Бесѣдникъ наводить оттакъ факты на скрѣпленіе своихъ слобъ и каже: «Недавно тому маю село Лубянки въ повѣтѣ Тернопольскому засновати у себе школу, але оно дѣзнало передъ тымъ, що сїйдні громаду присилуло поставить будинокъ школьній за 7000 зр., хотіть тамъ стояла стара и ще добра школа, выбудована за 4000 зр., и що повѣтovій інспекторъ школьній настававъ на заведеніе языка польского въ маючої поставити нової школѣ. Тымъ поучене и знаючи до чого стремитъ інспекторъ школьній, сказали село Лубянки категорично: нѣ! и обстає при овѣтѣ постановленю.»

«Маю такожъ підъ рукою зошитъ одного школьнія зъ Кабаровки. Зъ него виджу, що сей школьній писавъ въ р. 1883 коректно по руски; бѣтъ минувшого року однакожъ мусить сей ученикъ рускій языкъ писати латинськими буквами. До чого сей незрозумілий експериментъ має вести, легко зрозумѣти. Дитина не навчиться по руски въ школѣ и опускає єї дурнійшо. И чи таке поступованье въ школѣ не має огорчати родичвъ? (Голосы: Такъ есть!). Але коли польська рада школъ на зъ горы наказує учити облигатно другого языка краевого въ рускій школѣ, то поодинокій учитель позволяють собѣ проваджувати польській языкъ яко выкладовий на власну руку тамъ де нема нѣ одної польської дитини въ школѣ а въключно рускій. Те робить однакожъ учитель въ той цѣлі, що позыскати для себе ласку повѣтovій інспектора а взглядно ради школьніїї красови и заслужити собѣ ремунерацио. Божъ і кождому учителеви вміяється въ надзвичайну заслугу, що бѣтъ рускій школу спольщивъ.»

Бесѣдникъ переходить оттакъ до карь школъ народныхъ грошовихъ и напроваджує факты, що за ти грошѣ накидаютъ школамъ польській книжки, хотій рускихъ есть подостаткомъ. «Мушу дальше окажати — говоривъ пос. Ковальскій — якъ обходати у насъ съ священиками въ школѣ. Отъ недавно тому хотій священикъ въ школѣ въ Кабаровѣ завести науку церковного співу и отъ сталося, що учитель тамошній зборонивъ се ему и навѣтъ погрозивъ викнинемъ зъ школы.»

Подобно обойшовся съ рускимъ священикомъ учитель-Полякъ въ Золочевѣ. Его перенен-

Предплата на «Дѣло» для Австріи: для Россіи: въ цѣлій рокъ . . . 12 зр. на цѣлій рокъ . . . 12 рубл. на пѣвъ року . . . 6 зр. на пѣвъ року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 зр. на чверть року . . . 3 рубл. съ дод. «Бібліотеки»: съ дод. «Бібліотеки»: на цѣлій рокъ . . . 16 зр. на пѣвъ року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлій рокъ . . . 5 — на цѣлій рокъ . . . 5 рубл. на пѣвъ року . . . 2-50 па пѣвъ року . . . 2-50 р.

Для Заграниць, окрѣмъ Россіи: на цѣлій рокъ . . . 15 зр. на пѣвъ року . . . 7-50 зр. на чверть року . . . 3-75 зр.

съ дод. «Бібліотеки»: на самъ додатокъ: на цѣлій рокъ . . . 19 зр. на цѣлій рокъ . . . 6 зр. Поодиноке число коштуетъ 12 кр. а. в.

Дещо зъ історії українського письменства XIX. вѣку.

(Споминки и замѣтки М. Уманця.)

IX.
(Дальше.)

Разомъ съ симъ цензура почала вже неспівно доправлятися, що кожда книжка українська друкувалася неотмінно россійскою правописою, а не т. зв. «кульшівкою», або яко другою. И до сего ще цензура часто чѣплялася, що, юв., треба вживати россійску правописи, навѣтъ подбивала завѣтги на рукоши: «печатати юзвовляється, но съ тѣмъ, чтобы при напечатанії было допущено никакихъ отступленій отъ общепризятого русскаго правописанія». Але що оно юзвовляє общепринятое правописаніе въ прикладѣ до місцевої української мовы, — сего и самі цензоры газдъ не тими. Тымъ-то оно й выходило такъ, юв., треба вживати россійску правописи, навѣтъ подбивала завѣтги на рукоши: «печатати юзвовляється, но съ тѣмъ, чтобы при напечатанії было допущено никакихъ отступленій отъ общепризятого русскаго правописанія». Але що оно юзвовляє общепринятое правописаніе въ прикладѣ до місцевої української мовы, — сего и самі цензоры газдъ не тими. Тымъ-то оно й выходило такъ, юв., треба вживати россійску правописи, навѣтъ подбивала завѣтги на рукоши: «печатати юзвовляється, но съ тѣмъ, чтобы при напечатанії было допущено никакихъ отступленій отъ общепризятого русскаго правописанія». Але що оно юзвовляє общепринятое правописаніе въ прикладѣ до місцевої української мовы, — сего и самі цензоры газдъ не тими. Тымъ-то оно й выходило такъ, юв., треба вживати россійску правописи, навѣтъ подбивала завѣтги на рукоши: «печатати юзвовляється, но съ тѣмъ, чтобы при напечатанії было допущено никакихъ отступленій отъ общепризятого русскаго правописанія». Але що оно юзвовляє общепринятое правописаніе въ прикладѣ до місцевої української мовы, — сего и самі цензоры газдъ не тими. Тымъ-то оно й выходило такъ, юв., треба вживати россійску правописи, навѣтъ подбивала завѣтги на рукоши: «печатати юзвовляється, но съ тѣмъ, чтобы при напечатанії было допущено никакихъ отступленій отъ общепризятого русскаго правописанія». Але що оно юзвовляє общепринятое правописаніе въ прикладѣ до місцевої української мовы, — сего и самі цензоры газдъ не тими. Тымъ-то оно й выходило такъ, юв., треба вживати россійску правописи, навѣтъ подбивала завѣтги на рукоши: «печатати юзвовляється, но съ тѣмъ, чтобы при напечатанії было допущено никакихъ отступленій отъ общепризятого русскаго правописанія». Але що оно юзвовляє общепринятое правописаніе въ прикладѣ до місцевої української мовы, — сего и самі цензоры газдъ не тими. Тымъ-то оно й выходило такъ, юв., треба вживати россійску правописи, навѣтъ подбивала завѣтги на рукоши: «печатати юзвовляється, но съ тѣмъ, чтобы при напечатанії было допущено никакихъ отступленій отъ общепризятого русскаго правописанія». Але що оно юзвовляє общепринятое правописаніе въ прикладѣ до місцевої української мовы, — сего и самі цензоры газдъ не тими. Тымъ-то оно й выходило такъ, юв., треба вживати россійску правописи, навѣтъ подбивала завѣтги на рукоши: «печатати юзвовляється, но съ тѣмъ, чтобы при напечатанії было допущено никакихъ отступленій отъ общепризятого русскаго правописанія». Але що оно юзвовляє общепринятое правописаніе въ прикладѣ до місцевої української мовы, — сего и самі цензоры газдъ не тими. Тымъ-то оно й выходило такъ, юв., треба вживати россійску правописи, навѣтъ подбивала завѣтги на рукоши: «печатати юзвовляється, но съ тѣмъ, чтобы при напечатанії было допущено никакихъ отступленій отъ общепризятого русскаго правописанія». Але що оно юзвовляє общепринятое правописаніе въ прикладѣ до місцевої української мовы, — сего и самі цензоры газдъ не тими. Тымъ-то оно й выходило такъ, юв., треба вживати россійску правописи, навѣтъ подбивала завѣтги на рукоши: «печатати юзвовляється, но съ тѣмъ, чтобы при напечатанії было допущено никакихъ отступленій отъ общепризятого русскаго правописанія». Але що оно юзвовляє общепринятое правописаніе въ прикладѣ до місцевої української мовы, — сего и самі цензоры газдъ не тими. Тымъ-то оно й выходило такъ, юв., треба вживати россійску правописи, навѣтъ подбивала завѣтги на рукоши: «печатати юзвовляється, но съ тѣмъ, чтобы при напечатанії было допущено никакихъ отступленій отъ общепризятого русскаго правописанія». Але що оно юзвовляє общепринятое правописаніе въ прикладѣ до місцевої української мовы, — сего и самі цензоры газдъ не тими. Тымъ-то оно й выходило такъ, юв., треба вживати россійску правописи, навѣтъ подбивала завѣтги на рукоши: «печатати юзвовляється, но съ тѣмъ, чтобы при напечатанії было допущено никакихъ отступленій отъ общепризятого русскаго правописанія». Але що оно юзвовляє общепринятое правописаніе въ прикладѣ до місцевої української мовы, — сего и самі цензоры газдъ не тими. Тымъ-то оно й выходило такъ, юв., треба вживати россійску правописи, навѣтъ подбивала завѣтги на рукоши: «печатати юзвовляється, но съ тѣмъ, чтобы при напечатанії было допущено никакихъ отступленій отъ общепризятого русскаго правописанія». Але що оно юзвовляє общепринятое правописаніе въ прикладѣ до місцевої української мовы, — сего и самі цензоры газдъ не тими. Тымъ-то оно й выходило такъ, юв., треба вживати россійску правописи, навѣтъ подбивала завѣтги на рукоши: «печатати юзвовляється, но съ тѣмъ, чтобы при напечатанії было допущено никакихъ отступленій отъ общепризятого русскаго правописанія». Але що оно юзвовляє общепринятое правописаніе въ прикладѣ до місцевої української мовы, — сего и самі цензоры газдъ не тими. Тымъ-то оно й выходило такъ, юв., треба вживати россійску правописи, навѣтъ подбивала завѣтги на рукоши: «печатати юзвовляється, но съ тѣмъ, чтобы при напечатанії было допущено никакихъ отступленій отъ

перь хочу поставить позитивные предложения, чтобы не здавалось, будто мы лишь побеждены справы обговорюю и сам не знаем, чего хотимо. Мы стремимся к позитивному и хотимо лишь того, что наше право належит. Проте будем досыть члены, ставя тут же предложение. Не хочу их забирать в форму резолюции,бо это мало меня хоня буде, коли та резолюция подуть до выделу буджетового або другого якого, тым мене, що небавомъ и палата посольска буде закрыта.

Уважаю доконечно речею стреми до того: 1) Щоби зреорганизовано краеву раду школы въ сей способъ, щоби она стала галицкою ц. к. радою шк. краевою, т. е., щоби була справедлива для обохъ народовъ, и щоби тамъ обѣ народности були въ рѣвнѣй мѣрѣ застушлені.

Думаю отакъ, що було бы порадно мужеску семинарію учительську (давнійше Сандецьку) перенести зъ Перемышля, а полишивши семинарію въ Краковѣ и Ришевѣ польскими, устроити такъ ту до Перемышля перенесену якъ и львівську мужеску семинарію по утраквистичному т. е., щоби въ обоихъ бодай по половинѣ учено предметовъ школъныхъ въ обоихъ краевыхъ языкахъ. Отакъ належало бы обѣ мужеску семинарію учительську въ Тернополі и Станиславовѣ зробити въключно рускими, понеже се есть рѣчко несправедливо и противозаконно, щоби на жаднѣ зъ сихъ заведень рускій языкъ не бувъ въкладовимъ!

3. Належить женську семинарію учительскую въ Краковѣ полишити польскою, а обѣ въ Перемышлю и Львовѣ перенѣнити на утраквистичний, т. е. велики предметы школьній удѣляти по половинѣ въ обоихъ языкахъ. Досибо не въкладався тамъ анѣ одинъ предметъ школьній въ языцѣ рускимъ.

4. Належить зреорганизувати комісію испытov въ сей способъ, щоби кождий испытovий комісаръ зовсїмъ точно умѣвъ по рускій, и щоби половина испытovой комісіи львівської була зложена зъ Русиновѣ.

5. Остаточно належить засновати у Львовѣ окрему комісію для рускихъ кандидатовъ учительскихъ, бо имъ дуже трудно приходитя їздити до Кракова и рѣвноже годѣ отъ Поляковъ краковскихъ жадати, щоби рускимъ языкомъ на столько займалися, якъ се можна и доконечно займатись у Львовѣ.

6. „Що до школъ народныхъ то не жадую бльше нѣчого, якъ строгого примѣненя до нихъ основныхъ законовъ державныхъ. Въ всходдай Галичинѣ переставъ языкъ рускій бути въкладовимъ, а чайже наше насловане положене мусить разъ уступити, если законъ точно въканеся. Въ концѣ 7) желаю, щоби повѣтovи інспекторы школьній именно въ скідай Галичинѣ знали точно оба языки. Съ тими предложениями въ недавно въголосеною правительствою девизою: Дѣлайте по закону! — кончу мої въводы.“ (Славно! Славно! — зъ львіць).

Открытие філії „Народной Торговлѣ“ въ Дрогобычі.

Поволи але певнѣмъ и смѣлѣмъ крокомъ поступає рускій народъ въ свій розвою такъ

успопольномъ якъ и економичномъ, а все, що въ послѣдніхъ рокахъ зможли лиши Русини зробити на однімъ або другомъ полі становись безперечно кріпкою основою до далішого, тымъ сильнѣшого и тымъ певнѣшімъ ихъ розвою народного. Въ мѣру того, якъ народъ рускій приходить до ового самоознання, якъ познає, що есть великий, сильный и самостойний народомъ, підноситься въ его бытѣ матеріальний, бо онъ одушевлений народничимъ идеаломъ чи въ собѣ живу силу и до подвигу на полі економичномъ. Підъ симъ взгляdomъ всї нашї товариства народній доповняються якъ не може бути красще: одинъ кладуть підвалини науки и просвѣти, а другій будути на нихъ дальше бѣть економичнимъ. Особливо велику задачу сповнюють въ сїмъ подвигу народній нашї товариства просвѣтній и „Народна Торговля“. Якъ тамтѣ по цѣлому краю викликали сильный рухъ просвѣтній и осунвали вже сотки читален, такъ звону „Народна Торговля“ чимъ разъ ширше розкідає по краю свою етапи, щоби отакъ утворити велику силу економичну, котрой бы нѣчого не моглося оверти, а безъ котрої нѣякій певнѣшній и безпечнѣй розвої не есть можливий. Такими етапами „Народна Торговля“ стались вже еи філії въ Станиславовѣ, Перемышлі и Тернополі а дні 19 с. м. прибувъ тї ще одинъ т. е. філії „Народ. Торговлѣ“ въ Дрогобычі. Для того именно отбулося въ Дрогобычи торжество открытие сїхъ філії при великої участі такъ мѣщевої якъ и замѣщевої цублики, дооколичнихъ священиківъ, делегатівъ рїжнихъ читалевъ, іншанъ, селянъ и т. д. Зъ раза о 10 год. того дня отслуживъ насампередъ Вл. о. игуменъ Немиловичъ торжество богослуженіе въ царквія церкви въ сослуженію Вл. о. Ралька и Будыловича по чомъ всѣ въ присутності делегата „Народ. Торговлѣ“ у Львовѣ, п. Василя Нагброного удалися до львіаклю маючи открытия філії підъ ч. 43 въ ринку. Тутъ о 11 год. отбулося торжество водосвятіе при участі Вл. о. Скобельского зъ Льшнѣ и о. Малика. По водосвятію промовивъ о. игуменъ Немиловичъ, дакуючи центральному выдѣлу а особливо п. Нагброному за его заходы около отворенія філії сїхъ а отакъ промовлявъ ще о. Скобельскій вазидачаючи, що Русини дрогобыцькій доловлять всякою стараю, щоби забезпечити розвої и бытъ нової торговлї. На сї промови отговівъ делегатъ центрального выдѣлу п. В. Нагброный и въ довшій бесѣдѣ зазначивъ цѣль и значене „Народна Торговля“. На сїмъ закінчено торжество открытия. Ведене філії дрогобыцькою поручено п. Іллії Болонному. Першого зараза дня бувъ такій стискъ въ склѣ, що зарядъ не мігъ дати обѣй майже ради а передъ дверми треба було установити полиція, щоби удержувавъ порядокъ.

Загальний Зборы Товариства ремесниківъ и промисловцівъ „Зоря“ у Львовѣ.

Въ недѣлю дні 22 с. м. о 5 год. по полудні отбулося загальний зборы руского „Товариства ремесниківъ и промисловцівъ „Зоря“ у Львовѣ въ комітѣ того-ж товариства при улиці Краковской ч. 17 на 2-гдѣмъ повербѣ. Не стапемо тутъ въхвалювати розвої сїго товариства, факты най самі за себе говорять; зъ нихъ чигатель найбѣшче спознає, якъ великої ваги есть се товариство въ першомъ рядѣ для самого мѣста Львова, а отакъ и для цѣлого руского народу въ Галичинѣ и якій хосенъ може оно принести въ будущності такъ для самихъ рускихъ ремесниківъ и промисловцівъ якъ и для цѣлой суспільноти рускій, коли и дальше такъ буде розвиватись якъ въ першомъ роцѣ отъ часу свого заложенія. Приступаючи отже до самого справо-дання.

живали російськихъ, се бѣ то: коли сегодня українська драма чи комедія въ 5 дѣяхъ и за нею російській водевіль, то другого дні бѣть по виненъ ставити українську драму чи комедію въ 5 дѣяхъ, а въ додатокъ хиба поставить маленьку українську пьесу. П. Старицький мусївъ згоди тись на се и отъ теперъ бѣт має разомъ двѣ трупи, українську и російську.

Якъ вѣдомо, трупа п. Старицького торбѣ въ лѣтку грава въ Одесії, Ростовѣ, Таганрозѣ, Ново-Черкаску, въ Воронежі, а въ зимній сезонѣ въ Харковѣ, откль перебѣхала въ Одесу. Въ Кіївѣ-ж на сей рокъ зовсїмъ не буде, бо кіївська адміністрація зовсїмъ не дозволяє українського театру на цѣлому окрузѣ генераль-губернаторства, се бѣ то въ 5 губерніяхъ: кіївській, подольській, волинській, полтавській и чернігівській. Тепері маємо въ Кіївѣ російську оперу и двѣ російські драматичні трупи. Грають они трохи не що дні, хоч часто передъ голими стѣнами, але українській пьеси не ставлять нѣ одбієнькою. Зъ театральнихъ оповѣщень довѣдомо, що дирекція має ставити въ Кіївѣ „Назарія Стодолю“ Шевченка, але въ російському перекладѣ підъ заг. „Ночь на Рождество“. Українці въ самому серці України мають право не инакше побачити и почути пьесу свого незабутнього кобзаря, якъ въ російському перекладѣ. Подивимось, послушаемо, якъ то кошки XVIII вѣку справляли мутъ вечерниць и спавати съ московськими піонями!

Треба що сказать дещо про театральну цензуру. Для драматичніхъ пьесъ у насъ двѣ цензури; літературна, що розділяє пьесу для друку, и театральна, котра дозволяє чи забороняє гру на театрѣ, — и обидвѣ справляють свое

зборы товариства открай голова товариства Вл. Василь Нагброний короткою промовою, въ котрой зазначивъ красный розвої товариства мимо того, що въ сїмъ роцѣ головна увага була лиши якъ звереня, щоби львівські ремесники могли познати и ополучити въ бльшу громаду. „На поля економичномъ, казавъ беѣдникъ, мы богато не зробили, але перші основи вже поставлені.“ Сконстатувавши отакъ доостаточне чило членовъ, предложив голова товариства зборовъ порядокъ дневній.

Зъ порядку дневніго дававъ справо-данье секретарь товариства дръ Кость Левицкій. „Несопона робкъ мінае, казавъ спровадавець, якъ за ходомъ невеличкої громади широкихъ рускихъ ремесниківъ звязалося наше товариство „Зоря“ въ той надѣй, що въ спільній праці пайдуть рускі ремесники щасливіші може долю якъ доси, а сповняючи свої обовязокъ якъ Русини стануть въ тї нечеселій ряды рускої интелигенції и за беруть голову якъ сыни рїдної землї рускої. Въ тоймъ стоять и цѣла програма нашого товариства: дати рускому ремесниківі народне образованье, якого бнъ вѣдже бльше не найде, а въ потребѣ та бѣдѣ матеріальну помочь. До тої цѣли має стравити выдѣль выбраний 22 маю 1884 р. Якъ видѣль сповинъ вложеній на него обовязокъ, нехай судять товариши. Для того именно отбулося въ Дрогобычи торжество открытие сїхъ філії при великої участі такъ мѣщевої якъ и замѣщевої цублики, дооколичнихъ священиківъ, делегатівъ рїжнихъ читалевъ, іншанъ, селянъ и т. д. Зъ раза о 10 год. того дня отслуживъ насампередъ Вл. о. игуменъ Немиловичъ торжество богослуженіе въ царквія церкви въ сослуженію Вл. о. Ралька и Будыловича по чомъ всѣ въ присутності делегата „Народ. Торговлѣ“ у Львовѣ, п. Василя Нагброного удалися до львіаклю маючи открытия філії підъ ч. 43 въ ринку. Тутъ о 11 год. отбулося торжество водосвятіе при участі Вл. о. Скобельского зъ Льшнѣ и о. Малика. По водосвятію промовивъ о. игуменъ Немиловичъ, дакуючи центральному выдѣлу а особливо п. Нагброному за его заходы около отворенія філії сїхъ а отакъ промовлявъ ще о. Скобельскій вазидачаючи, що Русини дрогобыцькій доловлять всякою стараю, щоби забезпечити розвої и бытъ нової торговлї. На сї промови отговівъ делегатъ центрального выдѣлу п. В. Нагброный и въ довшій бесѣдѣ зазначивъ цѣль и значене „Народна Торговля“. На сїмъ закінчено торжество открытия. Ведене філії дрогобыцькою поручено п. Іллії Болонному. Першого зараза дня бувъ такій стискъ въ склѣ, що зарядъ не мігъ дати обѣй майже ради а передъ дверми треба було установити полиція, щоби удержувавъ порядокъ.

Въ недѣлю дні 22 с. м. о 5 год. по полудні отбулося загальний зборы руского „Товариства ремесниківъ и промисловцівъ „Зоря“ у Львовѣ въ комітѣ того-ж товариства при улиці Краковской ч. 17 на 2-гдѣмъ повербѣ. Не стапемо тутъ въхвалювати розвої сїго товариства, факты най самі за себе говорять; зъ нихъ чигатель найбѣшче спознає, якъ великої ваги есть се товариство въ першомъ рядѣ для самого мѣста Львова, а отакъ и для цѣлого руского народу въ Галичинѣ и якій хосенъ може оно принести въ будущності такъ для самихъ рускихъ ремесниківъ и промисловцівъ якъ и для цѣлой суспільноти рускій, коли и дальше такъ буде розвиватись якъ въ першомъ роцѣ отъ часу свого заложенія. Приступаючи отже до самого справо-дання.

Теперь наступило справо-данье касієра п. П. Мартинова. Стань майна товариства представляється якъ слѣдує:

Доходи:	
Вкладки членовъ дѣйствиць	124-06 зр.
" почетиць	198-20 "
Даръ Общ. робк. кред. Завед.	25— "
Доходъ зъ представлена театр.	66-32 "
	разомъ 413-58 зр.

Розходи:

Выдатки на инвентарь	67-35 зр.
" за друки I. заг. зборовъ	2-50 "
Угощенье членовъ по I. заг. зборахъ	10-76 "
Запомога одного члена	16-30 "
За пренумерату „Кнг. Lwowskого“	4-50 "
Угощенье членовъ на Роздво	10— "
Податокъ чинш. за комінату	1-88 "
Канцелярія	—24 "
Свѣтло, опаль, услуги и т. д.	39-13 "
	разомъ 152-66 зр.

Чистого доходу въ готовцѣ есть отже 260-92 зр. Зъ той суми умѣщено въ щадницѣ „Народ. Торговлѣ“ (на книжку ч. 43) 232— „. Въ Общ. робк.-кред. Заведено на книжку ч. 6334 . . . . . 25— „. Бѣ касѣ підгрунчай . . . . . 3-92 „

Зъ оправо-дання бібліотека п. Гр. Козюка довѣдомо, що товариство має бібліотеку, складаючись зъ 134 книжокъ въ толькожъ томахъ. — Зъ порядку дневніго іменовано отакъ почетнімъ членомъ п. Скородинського, секретаря тов. „Просвѣти“ и приступило до вибору нового выдѣлу.

До выдѣлу вийшли: зъ дѣйствиць членовъ п. Мартиновъ, Тарнавський, М. Сембратовъ, Д. Ковальський, Гр. Козюкъ и К. Ткачъ; зъ почетиць членовъ п. В. Нагброний, Петро Огоновъ-

скій и Скородинський. Заступниками вибрали: п. А. Гумецькій Петро.

На послѣдокъ наступила що змѣнѣть тепер называється „Товариство ремесниківъ „Зоря“ у Львовѣ“. Далія слуге товариству право запомагати своїхъ вандроручихъ и покривати доходами вівівъ дѣйствиць и почетиць постановиць, що причинається для товариства вимъ даткомъ 2 зр. Выдѣль після ухвалити складати змѣнѣнія зборовъ має тепер складати змѣнѣнія членовъ, 4 заступникомъ и 3 почетицами. Цілій маєтокъ товариства має роздѣленій на три часті а именно на фономоговий, пожичковий и оборотовий. Реконнують загальні збори. На власеніе кушибрського п. Івахова роздѣлено змѣнѣнія зборовъ має тепер складати змѣнѣнія членовъ, 4 заступникомъ и 3 почетицами. Цілій маєтокъ товариства має роздѣленій на три часті а именно на фономоговий, пожичковий и оборотовий. Реконнують загальні збори. На власеніе кушибрського п. Івахова роздѣлено змѣнѣнія зборовъ має тепер складати змѣнѣнія членовъ, 4 заступникомъ и 3 почетицами. Цілій маєтокъ товариства має роздѣленій на три часті а именно на фономоговий, пожичковий и оборотовий. Реконнують загальні збори. На власеніе кушибрського п. Івахова роздѣлено змѣнѣнія зборовъ має тепер складати змѣнѣнія членовъ, 4 заступникомъ и 3 почетицами. Цілій маєтокъ товариства має роздѣленій на три часті а именно на фономоговий, пожичковий и оборотовий. Реконнують загальні

6) Григ. Журавецкій, 7) Іосифъ Козакевичъ и 8)
Михаилъ. Б) На кашел. Чапій, дек. старо-
бельского оо.: I) Ант. Кмицакевичъ, II) Тадей
Скородинський. В) На кашел. Мигова, дек. до-
бромильского оо.: I) Ева. Тутановская, II) Тадей
Скородинський. Г) На кашел. Сириня, дек. ста-
росамбровского, о. Юл. Більницький.

Каноничну інституцію на пар. Вислокъ
наживо получивъ о. Иванъ Ганилевичъ.

Заведений до каноничної інституції на
пар. Высоцко, дек. яроолавского, о. Лехицкій Те-
одосій.

Презенту получили: 1) Устрики горні, дек.
затварницького, получивъ о. Николай Бачинський;
2) на пар. Вацлавъ, дек. яремського о. Юліанъ
Менциньский.

Консисторія вставляється до президії наміс-
ництва до каноничної інституції о. Н. Бачин-
ського на пар. Матвій, дек. яслиського и о. Йоси-
фа Копистинського на пар. Королікъ волоський,
дек. яслиського.

Намісництво годиться на каноничну ін-
ституцію о. Симеона Колодя на Волю мігову.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

Алоїзій Федоровичъ, властитель Жеребокъ шля-
хцівськихъ въ повѣтѣ скалатському, бувшій предсѣ-
датель скалатської ради повѣтової, стрій Воло-
дислава и Тадея Федоровичвъ, умеръ дні 18 л.
поражений апоплексією въ 58 роцѣ життя. Вчина
ему пам'яті!

Арх. Володиславъ Неголевскій, властитель добрь
въ Познаньції, заслужений польській патріотъ
и дѣятель и ревній захисникъ правъ польського
народа умеръ въ четверть минувшого тиждня въ
своїй маєтності въ Познаньції въ 66-мъ ро-
цѣ життя.

Арх. Тома Райскій, адвокатъ краївый у Львовѣ,
посоюз до ради державнихъ поспіл-
остей въ Самбіршанѣ, бувшій організаторъ поль-
ського заговору въ р. 1830 и сотрудникъ органу
"Dziennik Narodowy", належавшій опосѣдії въ пар-
ламентѣ віденьському до ліберальної групи поль-
ськихъ пособій, умеръ у Відні дні 21 л. марта
въ 74 р. життя.

Переписка Редакції и Администрації.

Веч. Тесфанъ Б. въ Городищі. Вамъ "Дѣло" вы-
сылается правилью до сего дня, бо же Вы запла-
тили 6 зр. Просимо намъ донести, которыхъ чи-
селя Вы не получили.

Подяка.

Люта смерть видерла менѣ дорогу подругу
житя а моїмъ діточкамъ любячу матеръ, Іванніу
Стефуракову, котрої втрати віршила мене тяж-
кимъ горемъ. Одиною отрадою въ той тяжкій
відчутті була щира участя такъ моихъ товарищівъ
артистовъ, якъ и другихъ людей, що въ преве-
ликомъ моємъ горю крѣпали мене словами потѣ-
хи. Тожь складаю на сїмъ мѣсці ю мою щиру по-
дяку дирекції руско-народного театру за те, що
зволила широ заняться устроєніемъ похорону; Вл.
о. Лотоцкому зъ Бродовъ, Швідзакому зъ Сміль-
ної, Сѣркові зъ Гаївъ старобродськихъ и Яремѣ
зъ Бродовъ дякую, що свою безкористною уча-
стю въ обрядѣ похоронімъ причинилися до зве-
личення сего сумного торжества и щодніо рѣ-
вноважи мое широ-руске Спасибогъ Вл. публіцѣ, що
поспішила отдать усошій послѣдну приколу, освібивши
дякую ту кандидатови нотаріальному
п. Табінському, котрій зволивъ приняти участь
въ хорѣ супроводжавшому мощї покойної на мѣ-
це вічного спокою.

Стендар Стефурак въ своїмъ імені и дѣтей
Елены и Володимира Стефураковъ.

Поїзды желеzничні.

Ц. К. Генеральна дирекція австр. желеzничні державныхъ.

Выписъ зъ розкладу їзды

важкий вѣт 15 лютого 1885.

После годинника поштеньського (20 минутъ познѣше).

Приходять до Львова:

Зъ Стрыя: о год. 8,39 рано поїздъ мѣшан., 4,17 по полу-
дини поїздъ особ., 1,39 въ ночі поїздъ мѣшан.

До Стрыя: зъ Львова о год. 9,57 рано поїздъ мѣшан., 1,30
по полудини поїздъ особ., 9,49 вечеромъ поїздъ мѣ-
шан.

Зъ Хиркова: о год. 5,12 рано поїздъ особ., 1,23 въ по-
лудини поїздъ особ., 10,2 въ ночі поїздъ особ.

Зъ Станиславова: о год. 4,34 рано поїздъ мѣш., 1,42 по
полудини поїздъ особ., 10,2 въ ночі поїздъ особ.

До Станиславова: зъ Стрыя о год. 9,2 рано поїздъ особ.,
5,53 по полудини поїздъ особ., 4,68 въ ночі поїздъ
мѣшан.

Зъ Гусятина: о год. 5,34 по полудини поїздъ мѣш.

До Хиркова: зъ Стрыя о год. 9,30 рано поїздъ мѣш., 5,16
по полудини поїздъ особ., 1,40 въ ночі поїздъ особ.

Зъ Загоря: о год. 4,8 по полудини поїздъ мѣш., 1,51 въ по-
чи поїздъ особ.

До Станиславова: зъ Стрыя о год. 9,2 рано поїздъ особ.,
5,53 по полудини поїздъ особ., 4,68 въ ночі поїздъ
мѣшан.

Зъ Гусятина: о год. 5,34 по полудини поїздъ мѣш.

До Хиркова: зъ Стрыя о год. 9,30 рано поїздъ мѣш., 5,16
по полудини поїздъ особ., 1,40 въ ночі поїздъ особ.

Зъ Загоря: о год. 4,8 по полудини поїздъ мѣш., 1,51 въ по-
чи поїздъ особ.

До Станиславова: зъ Стрыя о год. 9,2 рано поїздъ особ.,
5,53 по полудини поїздъ особ., 4,68 въ ночі поїздъ
мѣшан.

Зъ Станиславова:

До Стрыя: о год. 6,40 рано поїздъ мѣш., 11,25 перед по-
луднемъ поїздъ особ., 6,45 вечеромъ поїздъ мѣш.

Зѣ Стрыя:

До Львова: о год. 5,40 рано поїздъ мѣш., 2,10 по полудини
поїздъ особ., 10,32 въ ночі поїздъ мѣш.

До Хиркова: о год. 5,16 рано поїздъ мѣш., 2 по полудини
поїздъ особ., 10,22 въ ночі поїздъ особ.

До Станиславова: о год. 5,32 рано поїздъ особовий; 1,43
по полудини поїздъ особ., 11 въ ночі поїздъ мѣш.

Зѣ Станиславова:

До Стрыя: о год. 9,50 перед полуднемъ поїздъ особ., 6,28
вечеромъ поїздъ особ., 11,13 въ ночі поїздъ мѣш.

До Гусятина: о год. 10,7 перед полуднемъ поїздъ мѣш.

Зѣ Хиркова:
До Стрыя: о год. 9,45 рано поїздъ особ., 5,24 по полудини
поїздъ мѣш., 2,5 въ ночі поїздъ особ.,
До Загоря: о год. 1,54 въ ночі поїздъ особ., 9,53 перед по-
луднемъ поїздъ мѣш.

Зѣ Гусятина:
До Станиславова: о год. 7 рано поїздъ мѣшаный.

Зѣ Дрогобича:
До Борислава: о годинѣ 6,20 рано, 10 перед полуднемъ
12,40 по полудини, 3,20 по полудини, 6,40 вечеромъ по-
їздъ мѣшаный.

Зѣ Борислава:
До Дрогобича: о год. 7,36 рано, 11,21 перед полуднемъ
1,54 по полудини, 4,44 по полудини, 8,4 вечеромъ по-
їздъ мѣшаный.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручав 1315 14—?

Порошокъ дамскій парискій по 50 кр.,
Lohse'a по 80 кр., Ravissante'a по 60 кр. въ влас-
ного виробу по 40 кр.

Правдивий Pain-Expeller съ „ко- твию“

єсть вишній безперечно напопулярнійши мъ сред-
ствомъ домовимъ; въ щоденого, бо и многог-
одного досвѣду звѣстно загалъно, що противъ недугамъ
гостиневимъ, ревматичнимъ и т. д. нема іншого лѣпшого
дѣлъ Pain-Exprellera. Правдивий Pain-Expeller мусить
бути засомнений знакомъ фабричнимъ "верною ко-
твию". Положити можна по цѣнѣ 40 або 70 крѣпцівъ за
фліашку отповѣдно до величини у всѣхъ майже аптікахъ
красивыхъ. 1236 (3—4)

Ф. Ад. Рихтеръ и Сп.,
ц. к доставець придворный и властитель аптеки у
Вѣдни.

Центральний складъ на Австрію:
Дра Рихтера аптека підъ "Золотымъ Львомъ" въ Пра-
зѣ I, Niklasplatz 7.

Матерії на одѣжь

лишь зъ тканинъ вовни овечко для мужчины се-
реднього росту

3,10 метри за зр. 4·96 кр. зъ добромъ вовни овечко и
" " " 8—" зъ лѣпшино вовни овечко;

" " 10—" зъ тонкою вовни овечко;

одину одѣжь " " 12·40 " зъ дужко тонкою вовни "

Пледи до подорожнії за штуку зр. 4, 5, 8 ажъ
до зр. 12—" Дужко красна одѣжь, сподні, ібердигери,
матерії на сурдуты и плащѣ бѣ дошн., тицль, лъ-
денъ, коміст, камгаріт, шевітъ, трико, сукна для
дамъ и на білды, перуанітъ, доскінъ поручав

Заложений Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Складъ фабричний въ Бернѣ.

Верзы франко. Карты взоровій для пайдѣвъ кравцівъ
и франкован. За послѣплатою на звышъ 10 зр
франко.

Я маю завѣдгоды складъ сукна бльше якъ за
150.000 зр. а. в. и тому легко зрозумѣти, що въ мо-
їй всесвѣтній торговлї позблася богатого останківъ
довинъ вѣт 1 до 5 метровъ, лиши я змушеної та-
кї останки отпускати по богато вѣтівъ выро-
бу низшихъ цінажакъ. Каждий разумози чо-
ловѣкъ мусить змѣркувати этихъ малыхъ ос-
танківъ не можна жадніхъ вѣрбцівъ посплати, бо
прѣдѣл при колькості замовленіївъ зъ тихъ остан-
ківъ въ короткому часі нечого бы не лишилося. Для
того єсть то чистий обманъ, коли фірми сукно
инсерують о вѣрбціяхъ зъ останківъ и въ такихъ
случаїахъ суть тѣ взоры оттітити за поставовани а не
зъ останківъ а цѣлі такого поступуванія суть зро-
зумій.

Останки, котрій не годятся можуть отмѣнити
або втиснути гроші

Кореспонденції принимаются на мовахъ: вѣ-
нницькій, угорській, ческій, польській, італійській и фран-
цузській.

1811 (5—20)

LE HOUBLON

Выробу французкого 10.0 29—36

Фірми CAWLEY & HENRY въ Парижі

Передъ наслѣдуваньемъ остерігається.

Таї бібулка лишь тоді есть правди-
вою, коли кожда ея чвертка має стем-
пель LE HOUBLON, а кожда пачка за-
осмотрена понизще знаходяються мар-
кою охоронною и підписано.

Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Bergeret à PARIS.

LE HOUBLON

FORMAT FRANÇAIS

CAWLEY HENRY

FABRICANT PARIS.

Propriétaire du Brûlage à PARIS.

Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Bergeret à PARIS.

Приєднаніе достави

для

Вудженій оселедцѣ за 5 кил. пачку зр. 1.80 кр.

Вудженій плескунѣ " " " 2.10 "

Оселедцѣ-лососѣ " " " 2.16 "

Вудженій угрѣ " " " 6.30 "

Руядѣ зъ угрѣ " " " 4.50 "

Угорѣ еп Gellee " " " 3.72 "